

Arrest

nr. 54 524 van 18 januari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X., die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 17 september 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 augustus 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die loco advocaat G. VAN DE VELDE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 5 maart 2009 het Rijk binnen en diende op 10 maart 2010 een derde asielaanvraag in. Op 16 augustus 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u afkomstig uit Karaiya, gelegen in Chitwan district, en bezit u de Nepalese nationaliteit. Op 5 maart 2009 vroeg u een eerste maal asiel aan in België. Het Commissariaat-generaal nam op 30 september 2009 een beslissing van weigering van het statuut van vluchteling en weigering van het statuut van subsidiaire bescherming. Uw beroep tegen deze beslissing werd op 6 januari 2010 verworpen door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Vervolgens diende u op 4 februari 2010 een tweede asielaanvraag in, dewelke door de Dienst Vreemdelingenzaken niet in overweging werd genomen. Zonder naar uw land van herkomst te zijn

teruggekeerd diende u op 10 maart 2010 een derde asielaanvraag in. U bleef bij uw eerdere verklaringen. In uw eerste asielaanvraag lichtte u echter enkel uw meest recente moeilijkheden toe, vanaf 2008. In werkelijkheid begonnen uw problemen reeds veel vroeger. Als zijnde dalit behoort u tot de kastelozen en staat u onderaan de maatschappelijke ladder in Nepal. Toen u in de tiende graad zat, achterhaalden uw vrienden en medeleerlingen uw kaste. U werd uitgesloten. In het huis van een vriend werd een zuiveringsritueel uitgevoerd omdat u als kasteloze de woning had betreden. U zette uw studies stop. Iswor Adhikari, de lokale leider van de Maobadi, sprak u over het maoïstische gedachtegoed. Hij overtuigde u van de gelijkheid tussen kasten. U sloot zich aan bij de Maobadi en nam deel aan allerhande meetings en programma's. In 1999 nam u deel aan een campagne tegen alcohol. In Lothar en Birendra Nager vonden er toen gevechten plaats. De Maobadi maakten zich toen schuldig aan ontvoeringen en folterpraktijken. Deze orders kwamen van hogerhand. Zelf nam u geen deel aan deze praktijken. Doch, omwille hiervan werd u gevisieerd door de lokale bevolking. U verbleef toen ongeveer een jaar in Chainpur, van waaruit de Maobadi opereerden. Op een dag kwam Iswor Adhikari in het gezelschap van enkele vrienden naar uw huis. Zij dropten een zak met explosieven en wapens bij uw moeder en vertrokken terug. In deze periode deed uw naam de ronde in heel Chitwan district. De maoïsten werden gezocht door de politie en het leger. Uw leven was toen in gevaar. Ondertussen had uw broer, die in Kathmandu studeerde, een paspoort en een visum voor Maleisië voor u aangevraagd. Einde 2000 riep uw broer u naar Kathmandu. Enkele dagen later nam hij u mee naar de luchthaven. U voegde zich bij een groep van 30 à 40 personen. U kreeg een pet met de naam van een bedrijf op. Uw broer zei dat hij voor u geregeld had dat u drie jaar voor dat bedrijf zou gaan werken. U had de Maobadi niets verteld en dus ook geen toestemming gevraagd om te vertrekken. U had echter reeds een verwonding opgelopen ten gevolge van een messteek. U vond het riskant om in Nepal te blijven en besloot te vertrekken. Op 28 december 2000 vertrok u naar Maleisië, waar u gedurende vier jaar voor Syntum SDB BHD werkte, een bedrijf dat telefoononderdelen produceert voor Motorola en Philips. Dag op dag vier jaar later, op 28 december 2004, keerde u terug naar Nepal. U ging niet terug naar uw dorp maar vestigde zich bij uw broer in Kathmandu. Behalve uw ouders was niemand in het dorp op de hoogte van uw terugkeer. U had tegen niemand gezegd dat u naar Maleisië ging. Daar u verdwenen was, zochten de Maobadi u overal in Chitwan district. Uw naam figureerde op hun zwarte lijst omdat u hen in hun ogen verraden had. De Maobadi hadden het bevel gekregen u dood te schieten. Tijdens uw verblijf in Maleisië kwamen tien à vijftien maoïsten uit de bergen naar uw huis. Zij bedreigden uw moeder. Zij werd gedwongen voor hen te koken. Ook het leger was op zoek naar u. In 2002 voerden zij een aanval uit op uw woning en op de woning van Iswor Adhikari. Tevens werden vier of vijf van uw maoïstische medestrijders door het leger gedood in een open veld, niet ver van uw ouderlijke woning. De lichamen van de slachtoffers bleven daar achter tot ze begonnen te ontbinden en elders begraven werden door het leger. U bent ervan overtuigd dat, indien u toen in Nepal was, u hetzelfde lot was beschoren. In Kathmandu werden uw broer en u eenmaal tegengehouden aan een controlepost en geslagen door dronken soldaten. Op een gegeven moment ontmoette u in de hoofdstad twee of drie personen afkomstig uit uw dorp. Een weinig later ontvingen uw ouders in het dorp een brief van de maoïstische partij waarin uw vader verzocht werd u naar het bureau van de partij te brengen. U bent er zeker van dat er fysieke actie tegen u zou ondernomen zijn mocht u daarop zijn ingegaan. Omdat u zowel door het leger als door de maoïsten gezocht werd vluchtte u in 2006 opnieuw. U begaf zich naar Thailand. Na tien, twaalf dagen reisde u verder naar Macau. Daar verbleef u tien à vijftien dagen, in afwachting van een visum voor China. Vervolgens reisde u verder naar Shenzhen, China. Eens u zich op Chinees grondgebied bevond, vroeg u via een tussenpersoon, een zekere Ali uit Pakistan, een multiple entry businessvisum aan, dat tien jaar geldig zou zijn. De tussenpersoon verdween echter met uw paspoort en uw geld. Na drie maanden kon u opnieuw de hand leggen op uw paspoort, evenwel zonder zakenvisum. Het visum waarmee u China was ingereisd, was reeds een maand verlopen. U nam een Chinese advocaat onder de arm. Hij raadde u aan u weg te houden van alle Chinese autoriteiten. U voelde er zelf overigens ook weinig voor om in een Chinese cel te belanden. De advocaat adviseerde u via Lhasa, Tibet, naar Nepal terug te keren, daar een nieuw paspoort aan te vragen, waarmee u dan opnieuw naar China zou kunnen reizen. Hij kocht voor u op zijn naam een treinticket naar Lhasa. Ondanks u enkel een paspoort met een verlopen visum bij zich had en niet in het bezit was van een speciale vergunning om naar Lhasa te reizen, slaagde u er toch in de Tibetaanse hoofdstad te bereiken. In Lhasa had u een onderhoud met de Nepalese ambassadeur. U vroeg hem een reisdocument om veilig terug naar Nepal te kunnen reizen. U vreesde immers nog steeds onderschept te worden door de Chinese autoriteiten en in een Chinese gevangenis te belanden. De ambassade kon echter niets voor u doen. U vond en kreeg een lift van een jeep met Amerikaanse bergbeklimmers tot aan de Chinese kant van de grens met Nepal. Met de hulp van een Nepalees die thee bezorgde aan de Chinese douaniers

en door te zeggen dat u uw tas met al uw documenten verloren had, stak u in de zomer van 2007 de grens met Nepal over. U verbleef gedurende drie tot vier maanden in het Royal Kathmandu Hotel. Daarna huurde u een kamer in Kathmandu. In 2008 startte u samen met Rajendra Chaudhary een bedrijf, Red Leaf Educational Consultancy. U verwees daarvoor naar uw verklaringen afgelegd in het kader van uw eerste asielaanvraag. Wel voegde u er nog aan toe dat u zoveel had afgezien in uw leven, dat u uw levensverhaal was beginnen opschrijven met de bedoeling dit te verfilmen. U werkte hiervoor samen met een filmstudio. De film is echter nooit afgeraakt maar er werd wel een song met bijhorende videoclip uitgebracht. Uw boodschap aan het Nepalese volk was dat toekomstige generaties niet meer hoefden te lijden omdat ze van een lagere kaste of kasteloos zijn. Dit nummer werd – tegen uw wil – uitgezonden op de Nepalese televisie en is nog steeds te bekijken via de website van youtube. Na de uitzending op televisie nam u contact met de studio om de clip niet meer uit te zenden. De studio heeft dan het begin van de clip waarin u in beeld komt, weggeknipt. Verder verklaarde u nog dat uw zakenpartner Rajendra Chaudhary alle voorschotten heeft terugbetaald aan de gedupeerden, die geselecteerd waren om in Dubai te gaan werken. Dit probleem is dus van de baan. In geval van terugkeer naar Nepal vreest u de maoïsten omdat u hun rangen hebt verlaten zonder hen te informeren. Tevens vreest u de mensen die hebben moeten lijden onder de maoïsten. Ter ondersteuning van uw derde asielaanvraag legde u volgende documenten neer: een kopie van uw Nepalese paspoort, uitgereikt d.d. 14 december 2004 door de Nepalese ambassade in Kuala Lumpur, Maleisië; twee bevelen gericht aan uw vader om zich samen met u te melden bij de politie, beide uitgereikt door het districtspolitiekantoor van Khairahani regio, één op 18/11/2065 (1 maart 2009) (u legde hiervan reeds een fax neer in uw eerste asielaanvraag) en één op 10/11/2066 (22 februari 2010); een schrijven van de politie d.d. 29/9/2066 (13 januari 2010) waaruit blijkt dat uw ouders 300.000 roepies betaald hebben aan de schuldeiser en dat u nog steeds gezocht wordt; een brief van de Communist Party of Nepal (Maoist) d.d. 1/5/2066 (17 augustus 2009), gericht aan uw vader, waarin hij verzocht wordt u aan te bieden en waarin zij actie tegen u aankondigen; drie ontvangstbewijzen van uw ouders voor donaties betaald aan de Maobadi; en twee enveloppen waarin uw documenten werden verstuurd.

B. Motivering

Na onderzoek van alle door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in uw administratieve dossier, stel ik vast dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat ik in het kader van uw eerste asielaanvraag een weigeringsbeslissing heb genomen omwille van tal van tegenstrijdigheden, onlogischheden en tekortkomingen in uw opeenvolgende verklaringen en in uw documenten waardoor er **geen enkel geloof** kon gehecht worden aan de door u uiteengezette vluchtmotieven. U hebt in uw derde asielaanvraag geen nieuwe feiten of elementen aangebracht die de beoordeling van deze motieven in een ander daglicht kunnen plaatsen. Integendeel, u bleef bij uw eerdere verklaringen afgelegd bij uw eerste asielaanvraag met betrekking tot uw directe vluchtmotieven (CGVS, blz. 1). De door u aangebrachte documenten in het kader van uw derde asielaanvraag doen evenmin afbreuk aan deze appreciatie. Aan deze documenten kan immers geen enkele bewijswaarde gegeven worden. Het door u neergelegde bevel van de politie d.d. 18/11/2065 (1 maart 2009) werd vooreerst reeds in kopie neergelegd in het kader van uw eerste asielaanvraag. Er werd toen geoordeeld dat er niet de minste bewijskracht aan gehecht kon worden vanwege ernstige inhoudelijke tekortkomingen. Het feit dat u ditmaal het origineel van dit document neerlegt doet hieraan geen afbreuk. Het door u neergelegde bevel van de politie d.d. 10/11/2066 (22 februari 2010), gericht aan uw vader, vertoont dezelfde inhoudelijke tekortkomingen als voorgaand bevel. Het is niet aannemelijk dat de politie zich zou uitlaten in vooringenomen bewoordingen zoals gebruikt in dit stuk. Nergens uit dit document blijkt dat er al dan niet een strafprocedure tegen u werd ingeleid en overeenkomstig welk(e) wetsartikel(en) en wetboek u door de autoriteiten zou gezocht of aangeklaagd worden. Ook aan het schrijven van de politie d.d. 29/9/2066 (13 januari 2010) kan geen enkele waarde gehecht worden. Dit document draagt weliswaar een stempel met het logo van de politie maar bevat verder geen enkele hoofding met verwijzing naar het verantwoordelijke bureau of verwijzing naar een eventuele zaak. Ook bij de inhoud van dit schrijven kunnen ernstige vragen gesteld worden. Zo zou u nog steeds gezocht worden niettegenstaande er melding gemaakt wordt van een terugbetaling van uw ouders aan de schuldeiser. De inhoud van dit stuk is overigens tegenstrijdig met het bevel van de politie, d.d. 10/11/2066 (22 februari 2010), gericht aan uw vader. Immers, hoewel dit laatste document van een latere datum dateert, zou u volgens de inhoud ervan nog steeds gezocht worden voor de verduistering van gelden. Hier kan nog aan worden toegevoegd dat het tevens opmerkelijk is dat u in het kader van uw huidige asielaanvraag deze documenten neerlegt, aangezien u tegelijkertijd stelde dat uw problemen met

gedupeerde klanten vandaag volledig van de baan zijn (CGVS, blz. 3). Voor wat de brief van de Communist Party of Nepal (Maoïst) betreft, moet erop gewezen worden dat de inhoud ervan niet overeenstemt met uw verklaringen. Zo zouden uw vader en u volgens deze brief reeds geruime tijd activiteiten ontplooid hebben die indruisen tegen de maoïstische partij. U maakte hiervan in uw opeenvolgende verklaringen echter op geen enkel moment melding. Daar dit volgens de brief de reden betreft waarom de maoïsten actie tegen u wensen te ondernemen, kan ook aan dit document geen waarde toegekend worden. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat het louter neerleggen van documenten onvoldoende is om een asielaanvraag te bewijzen. Om bewijskrachtig te zijn dienen ze tevens ondersteund te worden door coherente en geloofwaardige verklaringen.

Voorts dient te worden opgemerkt dat aan de door u aangehaalde nieuwe elementen in het kader van uw derde asielaanvraag **evenmin enig geloof** kan gehecht worden. U verklaarde ditmaal tijdens uw schooltijd militant lid te zijn geworden van de Maobadi. Vervolgens werd u door hen als een verrader en deserteur beschouwd toen u eind 2000 in Maleisië ging werken (CGVS, blz. 2, 4). Ze plaatsden u op een zwarte lijst van mensen die dienden gedood te worden (CGVS, blz. 4). U zag zich hierna genoodzaakt voor langere periode in het buitenland te verblijven. U bracht deze feiten vooreerst op geen enkele manier ter sprake tijdens uw gehoor op het Commissariaat-generaal in het kader van uw eerste asielaanvraag. Nochtans werd u toen uitvoerig ondervraagd over uw problemen met de maoïsten in Nepal en verklaarde u toen expliciet in Nepal nooit politiek actief te zijn geweest (CGVS 1ste AA, blz. 7). U bracht uw verleden bij de Maobadi evenmin ter sprake ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken bij uw derde asielaanvraag. Nochtans werd u toen duidelijk gevraagd naar de nieuwe elementen die u wenste aan te brengen voor uw derde asielaanvraag (DVZ, verklaring, vraag 36). Ook uw opeenvolgende verblijven sinds 2000 in Maleisië, Thailand, Macau en China bracht u op geen enkel ogenblik ter sprake tijdens uw eerste asielaanvraag. U antwoordde toen zelfs ontkennend op de vraag of u zelf ooit in het buitenland had gewerkt (CGVS 1ste AA, blz. 5). Hier kan overigens nog aan worden toegevoegd dat de wijze waarop u vanuit Shenzhen naar Nepal zou zijn teruggekeerd in de zomer van 2007, weinig ernstig en allesbehalve geloofwaardig is. Zo is het zeer weinig aannemelijk dat u per trein het ganse Chinese vasteland zou doorkruist hebben zonder geldig reisdocument en zonder enige begeleiding. Dat u Lhasa zou bereikt hebben zonder vergunning, is al even weinig waarschijnlijk. Bovendien blijkt uit informatie van het Commissariaat-generaal dat Nepal geen diplomatieke vertegenwoordiging heeft in Lhasa, waar u zich luidens uw verklaringen nochtans tot de Nepalese ambassade zou hebben gericht (CGVS, blz. 9). Zulke handelswijze kan moeilijk in overeenstemming worden gebracht met het hebben van een vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie van Genève of met het lopen van een risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming. Van een asielzoeker mag immers redelijkerwijs verwacht worden dat deze zijn asielmotieven te allen tijde zo waarheidsgetrouw en volledig mogelijk uiteenzet en de bevoegde (asiel)instanties in het onthaalland correct inlicht over al zijn vluchtmotieven. U gaf evenmin een aanvaardbare verschoningsgrond voor uw handelen. Nergens hebt u redenen aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat u bij uw eerste asielaanvraag niet in de mogelijkheid verkeerde om de waarheid te vertellen. Ten slotte kan nog worden vermeld dat de situatie in Nepal op dit ogenblik niet langer van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Sinds de in april 2006 afgekondigde wapenstilstand is er in Nepal in feite niet langer een gewapend conflict aan de gang en bestaat er voor burgers niet langer een risico van veralgemeend, willekeurig geweld.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert werd in bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

De rest van de door u aangebrachte documenten zijn evenmin van die aard dat zij een ander licht werpen op bovenstaande appreciatie. Uw identiteit en nationaliteit staan voor mij niet ter discussie. Het feit dat uw ouders donaties betaalden aan de Moabadi zegt evenmin iets over uw eventuele problemen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. In eerste middel beroept verzoeker zich op een *“Procedure voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen Onvoldoende onderzoek van de asielmotieven - schending van het beginsel van behoorlijk bestuur – materiële motivering”*. Verzoeker voert aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aan en onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Het middel zal vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Verzoeker diende een derde asielaanvraag in. In het kader van zijn derde asielaanvraag blijft verzoeker bij zijn verklaringen in het kader van zijn eerste en tweede asielaanvraag, maar stelt voor het eerst sinds langere tijd problemen te kennen met de Maoïsten, het leger en de lokale bevolking. Verzoeker is verantwoordelijk voor de verklaringen die hij aflegt en verklaart het nut niet van het verzwijgen van zijn andere problemen tot het verhoor door de commissaris-generaal in het kader van zijn derde asielaanvraag. Meer nog, hij ontkende meermaals uitdrukkelijk dat hij politiek actief was. Zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het CGVS werd verzoeker telkens uitdrukkelijk gewezen op het belang van zijn verklaringen en de plicht de waarheid te vertellen. Verzoeker handelde aldus vrijwillig en doelbewust frauduleus en zijn handelen kan hem, in tegenstelling tot wat verzoeker zelf voorhoudt, wel *“ten kwade aangeduid worden”*. Zijn geloofwaardigheid wordt derhalve fundamenteel ondergraven.

3.2. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, is de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor het nemen van de bestreden beslissing overgegaan tot een grondig onderzoek van de verklaringen en documenten aangebracht in het kader van de derde asielaanvraag. Verzoeker toont ook niet aan op welke punten de CGVS onzorgvuldig zou zijn geweest of hoe dit de besluitvorming heeft beïnvloed. De commissaris-generaal steunde zicht niet hoofdzakelijk op de vaststelling dat verzoeker in het kader van zijn vorige asielaanvragen leugenachtige verklaringen heeft afgelegd. Te dezen is de Raad niet bevoegd zich in beroep uit te spreken over de beslissingen genomen in het kader van de eerste twee asielaanvragen. Deze dienden aangevochten te worden met de in de Belgische wetgeving bepaalde rechtsmiddelen. Overeenkomstig het algemeen rechtsbeginsel dat er niet meermaals geoordeeld wordt over eenzelfde zaak is te dezen de bevoegdheid van de Raad beperkt tot de beoordeling van de in de tweede asielaanvraag aangehaalde nieuwe gegevens en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst, alsmede van de aanvraag om toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit klemt te meer nu verzoeker zelf stelt dat de problemen met gedupeerde arbeiders over werk in Dubaï van de baan zijn nu zijn zakenpartner de verschuldigde bedragen aan iedereen heeft terugbetaald (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). De politiedocumenten die als fotokopie werden neergelegd en beoordeeld in het kader van zijn eerste asielaanvraag zijn behept met meerdere inhoudelijke gebreken en handelen bovendien over bovenvermelde opgeloste problemen die thans bezwaarlijk aanleiding kunnen geven tot een nood aan internationale bescherming. De bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is in onderhavige procedure beperkt tot de beoordeling van de in de derde asielaanvraag aangehaalde feiten.

3.3. Verzoeker stelt in het kader van zijn derde asielaanvraag een vrees voor vervolging te hebben door de Maoïsten en het Nepalese leger. Als nieuwe documenten legt verzoeker een kopie neer van zijn Nepalese paspoort; twee oproepingen van de politie; een schrijven van de politie; een brief van de Communist Party of Nepal; drie ontvangstbewijzen voor donaties betaald aan de Maoïsten en twee enveloppen.

3.4. Verzoeker verklaart gewerkt te hebben voor de Maoïsten en legt een brief van de Nepal Communist Party voor die echter strijdig is met zijn verklaringen. Verzoeker beweerde immers door de Maoïsten als verrader te worden beschouwd toen hij zonder hun medeweten in 2000 naar Maleisië vertrok en de organisatie verliet terwijl verzoeker volgens de brief samen met zijn vader sinds lange tijd acties voerde tegen de Maoïsten en daarom vervolgd wordt. Dergelijke onverzoenbaarheden wijzen op het verzonnen karakter van de verklaringen en het neerleggen van gefabriceerde stukken. Verzoeker maakt dus niet aannemelijk zich eind de jaren '90 bij de Maoïsten te hebben aangesloten en door hen als verrader te worden beschouwd. De ontvangstbewijzen van verzoekers ouders aangaande hun donaties aan de Maoïsten bewijzen, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert, geenszins actieve "*bindingen van verzoeker met de Maobadi*", noch een vrees voor vervolging.

3.5. Verzoeker laat na zijn problemen te kaderen in de actuele situatie van Nepal waar thans de Maoïsten aan de macht zijn (zie "*Subject related briefing Nepal: De veiligheidssituatie in Nepal*", 29.03.2010). Gezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers betrokkenheid bij de Maoïsten, zijn de voorgehouden problemen met het Nepalese leger evenmin geloofwaardig, te meer nu verzoeker zijn beweringen niet objectiveert in het licht van de actuele situatie in Nepal.

3.6. Verzoekers geloofwaardigheid wordt verder ondergraven door zijn ongerijmde verklaringen over zijn gebrek aan identiteitsdocumenten in China terwijl hij er met het openbaar vervoer het land doorkruiste. Ook zijn verklaringen over de Nepalese ambassade in Lhasa druisen in tegen de objectieve informatie uit het administratief dossier waaruit blijkt dat Nepal geen diplomatieke vertegenwoordiging in Lhasa heeft. Verzoekers verklaringen zijn ook op deze punten verzonnen en leugenachtig.

3.7. Verder blijkt dat verzoeker feiten achterhoudt en opportunistische verklaringen aflegt nu hij bij zijn eerste asielaanvraag eerdere verblijven in Maleisië, Thailand en China ontkende. De Raad stelt vast dat verzoeker thans evenmin zijn paspoort voorlegt en zich beperkt tot de fotokopie van de identiteitbladzijden en bladzijden over zijn reisweg en voorgaande verblijven achterhoudt. Tot slot tonen de twee enveloppen slechts aan dat verzoeker post ontvangt uit Nepal.

3.8. Verzoeker beperkt zich verder tot algemene beschouwingen en verwijten naar het CGVS toe, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen.

3.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker voert in een tweede middel aan "*Weigering van de toekenning van de subsidiaire bescherming. Onjuiste toepassing van art. 26 VW (art. 48/4 van de gecoördineerde wet)*" en meent aldus in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

4.2. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus en verwijst naar zijn problemen met de Maobadi die ongeloofwaardig zijn bevonden. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, §2, b van de vreemdelingenwet.

4.3. Volledigheidshalve merkt de Raad op dat in zoverre verzoeker zich beroept op artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet hij elementen dient aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Verzoeker dient niet aan te tonen dat het geweld direct

tegen zijn persoon wordt gericht. Het blijft niettemin noodzakelijk het causale verband aan te tonen tussen de zwaarwegende gronden die bestaan om aan te nemen dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade zal lopen bij terugkeer naar het land van oorsprong, wat op zich ook een inschatting inhoudt van verzoeker, binnen de situatie van zijn land. Uit de objectieve informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt dat, indien de veiligheidssituatie in Nepal tijdens de burgeroorlog wisselend was en regionaal verschilde, er sinds 2006 in Nepal niet langer sprake is van een binnenlands gewapend conflict (zie *“Subject related briefing Nepal: De veiligheidssituatie in Nepal”*, 29.03.2010).

4.4. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien januari tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK